

HET ELFTAL

Een serie in vijftien delen

CEFR A2

Nederlands (Standaardnederlands) · CEFR A2 · Humor / Drama

Woordenlijst: Nederlands → Engels

Over deze serie

FC Laagveld is een amateurvoetbalclub in een kleine Nederlandse stad. De spelers werken overdag — in de supermarkt, op kantoor, in de garage — en trainen op dinsdagavond en donderdagavond op het veld achter het sporthuis. Ze winnen niet altijd. Ze verliezen ook niet altijd. Maar ze zijn er wel. Elk seizoen opnieuw. Dit zijn hun verhalen.

About this series

FC Laagveld is an amateur football club in a small Dutch town. The players work during the day — in the supermarket, at the office, in the garage — and train on Tuesday and Thursday evenings on the pitch behind the sports hall. They don't always win. They don't always lose either. But they show up. Every season. These are their stories.

Hoe gebruik je deze serie?

- De verhalen zijn **doorlopend verbonden**. Lees ze op volgorde voor het beste begrip van het plot.
- Elk verhaal bevat een **woordenlijst** (NL → Engels) met 11 woorden en een voorbeeldzin.
- Elk verhaal heeft **6 begripsvragen**. Het **antwoordblad** staat achterin.
- Het niveau is CEFR A2. De taal is idiomatisch Standaardnederlands.
- Elk verhaal sluit af met een **grammatica- en themanotitie** voor de docent (cursief).

Inhoudsopgave

1. **De keeper** — *The Goalkeeper*
2. **De spits** — *The Striker*
3. **De trainer** — *The Coach*
4. **De aanvoerder** — *The Captain*
5. **De blessure** — *The Injury*
6. **De nieuwe** — *The New Player*
7. **De derby** — *The Derby*
8. **Het vertrek** — *The Departure*
9. **De terugkeer van Kevin** — *Kevin's Return*
10. **De nieuwe trainer** — *The New Coach*
11. **De sponsorwedstrijd** — *The Sponsor Match*
12. **Sofian scoort** — *Sofian Scores*
13. **De laatste training** — *The Last Training*
14. **Jeroen** — *Jeroen*
15. **Het elftal** — *The Team*

De keeper

The Goalkeeper

Nederlands (Standaardnederlands) · CEFR A2 · Humor / Drama · ~1246 woorden

Marco Tensen was keeper bij FC Laagveld. Hij was zevenendertig jaar oud en had al twaalf jaar in het doel gestaan. Zijn knieën deden pijn na elke training, maar hij ging toch elke dinsdag en donderdag naar het veld. Dat was altijd zo geweest en hij zag geen reden om daarmee te stoppen.

Zijn vrouw Ines zei soms: "Marco, je bent te oud voor dit."

Dan lachte hij en zei: "Wie anders moet het doen?"

Dat was ook zo. FC Laagveld had geen andere keeper. Er waren weleens jongens van de jeugd die het hadden geprobeerd, maar ze hielden er altijd snel mee op. Te koud in de winter, te saai in de zomer. Een keeper stond nu eenmaal het meest stil van iedereen op het veld.

Op een donderdagavond in oktober stond Marco op het veld. Het was koud en het gras was nat van de regen die de hele middag had gevallen. De training begon om zeven uur, maar het was al kwart over zeven en er waren maar zes spelers. Ze stonden bij de middenstip en keken naar de ingangen van het veld.

"Waar is iedereen?" vroeg Daan, de aanvoerder. Daan had zijn handen in de zakken van zijn trainingsbroek en zag er niet blij uit.

"Hamid werkt laat," zei Kevin. "En Pieter is ziek. Dat stond in de groepschat."

"Ik lees de groepschat niet altijd," zei Daan.

"Dat weet ik," zei Kevin.

"En de anderen?"

Kevin haalde zijn schouders op. Hij had geen idee.

Trainer Bob liep het veld op. Hij had een blauwe map onder zijn arm en een koffie in zijn hand, zoals altijd. De koffie was waarschijnlijk al koud — Bob zette hem altijd neer voor de training en vergat hem dan.

"Goedenavond," zei Bob. "Ik zie dat we niet compleet zijn. Dat geeft niet. Met zes man kun je ook trainen. We gaan kleine partijvormen doen."

Ze trainden een uur lang. Marco stond in het doel en pakte de ballen die op hem afkwamen. De eerste drie gingen naast het doel — schoten van Kevin die te ver naar links gingen. De vierde bal raakte zijn handschoen maar gleed er toch naast in. Marco riep: "Gelukkig pakte ik hem!" maar iedereen zag dat hij hem niet echt had gepakt. Kevin lachte maar zei niets.

Na de training dronken ze koffie in de kantine. De kantine was klein — een paar tafels, een toonbank met een koffiemachine en een koelkast met frisdrank. Het rook er naar frituurvet en oude koffie, de geur die er altijd hing. Aan de muur hingen foto's van oude elftallen, met namen op witte strookjes papier onder elke foto.

Marco zag zichzelf op een foto van tien jaar geleden. Hij had toen dunner haar gehad en stond vooraan, met zijn armen over elkaar, zoals keepers altijd staan op foto's. Naast hem stond een speler die hij niet meer had gezien in jaren.

"We spelen zaterdag tegen FC Rijnstad," zei Daan. Hij zat aan de tafel naast het raam en roerde in zijn koffie. "Die staan tweede in de competitie."

"Wij staan negende," zei Kevin.

"Dat weet ik ook wel," zei Daan.

Er viel een korte stilte. Buiten tikte de regen op het raam.

"Hun spits is goed," zei Marco.

Iedereen keek hem aan. Marco praatte zelden tijdens de koffie. Hij dronk zijn koffie, keek naar de foto's en ging naar huis. Dat was zijn patroon.

Op weg naar huis dacht Marco aan de spits van FC Rijnstad. Niet met angst — hij was te oud voor angst — maar met professionele nieuwsgierigheid. Elke keeper had zijn vaste tegenstander. Zijn tegenstander dit seizoen was die spits.

Thuis zat Ines aan de keukentafel met haar laptop. Ze keek op toen hij binnenkwam.

"Hoe was de training?"

"Zes man. Regen. Het ging."

Ze zette koffie. Marco hing zijn jas op en ging zitten. De keuken rook naar eten — pasta, dacht hij.

"Zaterdag spelen we tegen FC Rijnstad," zei hij.

"Die staan tweede."

Marco keek haar aan. "Hoe weet jij dat?"

"Ik kijk soms op de competitiesite." Ze gaf hem een koffie. "Je vrouw mag toch geïnteresseerd zijn."

Hij dacht aan de spits. Snel, technisch. Schiet altijd rechts.

"Ik wil hem niet laten scoren," zei Marco.

Ines keek hem aan. "Dat wil je nooit."

"Dit keer meer."

Ze zei niets meer. Ze wist wanneer hij iets bedoelde en wanneer hij gewoon praatte. Dit keer bedoelde hij iets.

Die nacht lag Marco lang wakker. Hij dacht aan de positie die hij moest innemen als die spits een één-op-één krijgt. Klein maken, wachten, de schietkant afsluiten. Dat wist hij allemaal. Maar weten en doen zijn twee dingen.

Om drie uur 's nachts stond hij op, dronk een glas water en ging terug naar bed.

Om zes uur stond hij weer op, at brood en reed naar het werk. Hij werkte als beveiliging bij een winkelcentrum — acht uur lang stilstaan en rondlopen, deuren controleren, mensen die langs liepen observeren. Het was niet zo anders dan in het doel staan.

Observeren, wachten, handelen op het juiste moment.

Vrijdagavond oefende hij zijn schieten op het lege veld. Hij dacht aan elk schot. Niet als training — als voorbereiding.

Zaterdag verloor hij twee-nul.

Maar hij had de juiste dingen geprobeerd. En dat was het begin van iets.

"Heb je hem gezien spelen?" vroeg Daan.

"Vorig seizoen. Tegen FC Bergum. Snel, technisch. Schiet hard." Marco nam een slok koffie. "Maar hij schiet altijd rechts. Zijn linker is zwak."

Daan knikte. "Goed om te weten."

Die vrijdag was Marco om zes uur 's avonds op het veld. Alleen. Bob had hem de sleutel van de kantine gegeven. Hij had een tas met twintig ballen meegenomen. Hij zette de ballen op een rij langs de rand van de zestien en schoot ze één voor één op het doel. Daarna liep hij ze op, zette ze neer en schoot ze weer. Hij deed dit een uur lang.

Zijn benen werden moe en zijn handen rood van de kou. Maar hij stopte niet. Hij dacht aan de spits van FC Rijnstad. Rechts is goed, links is zwak.

Op het veld naast hem oefende een jongen van een jaar of twaalf alleen met een bal. De jongen deed steeds hetzelfde: dribbelen, schieten, bal ophalen, opnieuw. Marco keek even naar hem. De jongen zag hem en zwaaide.

Marco zwaaide terug en ging door met zijn oefeningen.

Op zaterdag verloor FC Laagveld met twee-nul van FC Rijnstad. De eerste goal was een hard schot rechts in de hoek — Marco had zijn positie niet goed gekozen. De tweede goal was een kopbal na een corner, onhoudbaar.

In de kleedkamer na de wedstrijd was het stil.

"Goed gespeeld," zei trainer Bob.

"We hebben verloren," zei Kevin.

"Dat weet ik. Maar jullie hebben gevochten. Twee-nul tegen de nummer twee is niet slecht."

Marco deed zijn handschoenen uit. Ze waren vies van de modder. Hij keek naar zijn handen. De knokkels waren rood van de kou en van het vangen. Hij dacht aan de eerste goal. Hij had zijn positie niet goed gekozen. Dat was zijn fout.

"Volgende week beter," zei hij.

Niemand antwoordde, maar Daan klopte hem op de schouder.

Marco pakte zijn tas en liep naar buiten. Het was donker. Zijn auto stond op het parkeerterrein naast de club. Hij zat even in zijn auto voor hij de motor startte.

Zijn knieën deden pijn, zoals altijd na een wedstrijd. Maar volgende week stond hij er weer. Dat was het enige wat telde.

Woordenlijst

Nederlands	Engels	In het verhaal
keeper	<i>goalkeeper</i>	Marco was keeper bij FC Laagveld.
aanvoerder	<i>team captain</i>	Daan was de aanvoerder van het elftal.

kantine	<i>canteen</i>	Na de training dronken ze koffie in de kantine.
competitie	<i>league</i>	FC Rijnstad stond tweede in de competitie.
handschoen	<i>glove</i>	De bal raakte zijn handschoen maar gleed erin.
frituurvet	<i>frying fat</i>	De kantine rook naar frituurvet en koffie.
spits	<i>striker</i>	De spits van FC Rijnstad was snel en technisch.
onhoudbaar	<i>unstoppable</i>	De kopbal was onhoudbaar voor Marco.
knokkels	<i>knuckles</i>	Zijn knokkels waren rood van de kou.
gevochten	<i>fought hard</i>	Jullie hebben gevochten — twee-nul is niet slecht.
patroon	<i>pattern / routine</i>	Marco had een vast patroon na de training.

Begripsvragen

1. Hoe oud is Marco en hoe lang is hij al keeper?
2. Waarom traint Marco op vrijdag extra en wat doet hij?
3. Wat ontdekt Marco over de spits van FC Rijnstad?
4. Hoe eindigt de wedstrijd en wie scoort?
5. Wat zegt trainer Bob na de wedstrijd en waarom?
6. Waarom blijft Marco even in zijn auto zitten na de wedstrijd?

Voor de docent/leerder: Verhaal 1 introduceert Marco en de club. Grammaticaal accent: verleden tijd regelmatig en onregelmatig, werkwoordvolgorde in bijzinnen met 'maar' en 'omdat', scheidbare werkwoorden (ophalen, stoppen).